

Ermita à Fourtou 11 - VIII - 40

Benvolguda amiga:

La meua Maria m'incloquí en una carta la feua lletra dirigida a ella. Creu que la mateixa em colpí fortament. Què passa? Jo que, (com potser desgraciadament) la gran majoria de refugiats, creia que arribàvem ja al pinacle dels nostres sofriments i que ben aviat el somni de terra americana, acollidora, em portarien la felicitat i seria realitat, llegint la teua lletra he quedat perplex. Què vols que et digui? Si això no es precisa d'ací poc i ets obligada a retornar, millor dit, a anar a un Camp, i creus que res ha de passar-te guanyant França, i ves-hi. La vida de Camp és una avui. Jo he vivcut aquests últims dies el més amarg. He conegut el camp on hi han concentrat els, done, i mainada i sincerament no puc aconsellar que hom el conegui. Ara bé. Jo crec que aquí segurament ningú et dirà res, i no perds pas l'esperança de sortida d'ací en direcció al nou continent. En aquest cas si et sembla i no et desplaça conèixer terra nova, on hi trobarem braços acollidors, encantat de que no es desfaci el trio familiar. On anem nosaltres hi captu i les penes, teres, seran les nostres i viceversa.

Celebro que la Costa pugui sortir ja a visitar en Abeland. Jo he perdut contacte amb la bona Pepita i malgrat em tingui això un xic disgustat, no perdo confiança. Estic segur

que no deixaria de donar veuys de vida aviat. Agraieixo ço que dius, el gest de la dues germanes, així com el teu oferiment pel cas que el destí ens porti allà. No ho crec, però mai ho juraria. Seria ja el desideratum de tot. No vull fer-hi adjectius.

Saluda a les germanes, Cota, així com a la família on estàs. Foren molt gentils amb mi. No oblidis tampoc de saludar al matrimoni Coustau i al gentil Marcellí.

Certament ara em dono compte que estranyaria, que hagi abandonat el Camp. Doncs sí, i com a lleugater. Estic ad' vivint en plena muntanya. Intentant de resistir millor. No sé si ho conseguirem. Aquests dos mesos primers segurament que sí. Ma si entra l'hivern i no millorem de jornal etc sera no poc difícil. Amb tot la meua confiança és que es qüestió de prendre paciència un paell de mesos com a màxim i una solució vindrà i ha d'ésser bona que prou ho mereixem, no?

Et saluda ben cordialment el teu amic i cu-
nyat

J. M. Maltà

Adreça - Ermita à
Fourtou (Aude)